

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

V. An Deus sit æternus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

aliquam in Deo significare videntur: Genes. 6. dicit Deus. *Pœnitent me fecisse hominem.* Ierem. 18. *Si gens illa egerit pœnitentiam à malo suo, agam & ego pœnitentiam super malo, quod cogitavi.* Respondetur omnes istas & similes locutiones debere accipi figuratè & metaphorice, in hisque Deum se nostro imperfecto concipiendi modo accommodare, vt significet ita se exterius gerere, ac si verè sententiam mutaret, cum tamen re verà in se immutabilis perseveret, ac semper eodem modo se habeat; & hæc facilius intelligi poterunt, sicutque euidentiora ex ijs, quæ dicentur, cum de operationibus ad intellectum & voluntatem Dei pertinentibus agetur.

SECTIO V.

An Deus sit æternus?

Aternitas communiter à Theologis definitur, interminabilis vitæ tota simul & perfecta possessio, quæ definitio desumitur ex Boëtio lib. 5. de cons. & ante Boëtium hanc attigit S. August. in Ps. 101. vbi dicit, quod in æternitate nihil est præteritum, quasi iam non sit; nihil est futurum, quasi nondum sit; sed non est ibi, nisi, est, & lib. 2. conf. cap. 11. *Quis tenebit illud (cor scilicet hominis) & affiget illud, vt paululum stet, & paululum rapia: splendorem semper stantis æternitatis, & videat esse incomparabilem, & videat longum tempus non nisi ex multis prætereantibus moribus, qui simul extendi non possunt, longum fieri, non tamen præterire quidquam in æterno, sed totum esse præsens.*

Ex quibus colligitur differentia duplex inter æternitatem & tempus; prima, quod tempus principio & fine clauditur, æternitas verò nec principium nec finem habet; secunda, quod tempus est in perpetuo fluxu, æternitas autem tota simul est, nec vllam patitur successi-
onem.

Hoc breuiter prænotato, ad quæstionem propositam dicendum est Deum esse æternum æternitatemque solius Dei esse propriam. Ita S. Th. Hæc

Hæc veritas, qua de fide est, constat i. ex scripturis. Deut. 32. *Vivo ego in æternum.* Dan. 6. *Ipsè est Deus & iuens & æternus in sæcula.* i. Timoth. 6. *Solus habet immortalitatem.*

Secundò ex Concil. Lateranensi cap. 1. sub Innocentio I. vbi statuitur firmâ fide credendum esse, quòd solus Deus sit æternus.

Eadem veritas à SS. Patribus asseritur, inter quos Isidorus Pelusiota Lib. 3. epist. 149. hanc optimè explicat his verbis: *Æternitas velut sempiterna vitalitas est, ideo de sola ea natura, qua in ity est ex per; & eodem modo se habet, vsurpari consuevit: etenim immortale de eo quoque, quod, cum ortum habuerit, minimè tamen moritur, hoc est de angelo & anima, pronunciaripotest; atque item incorruptibile de ijs, qua facta sunt, sed corruptione sunt omni potiora; at æternum propriè diuina soli essentia conuenit.*

Ex dictis colligitur, non tantum Deum esse æternum, æternitatemque illius solius esse propriam, sed etiam omnia illi in æternitate sua esse præsentia; quod melius explicare non possumus quàm verbis Petri Damiani O-pulc. 36. cap. 8. vbi sic loquitur: *Omnipotenti itaque Deo non est heri vel cras, sed hodie sempiternum, cui nihil desinit, nihil accidit; cui nihil est varium, nihil à se diuersum: illud hodie, æternitas est incommutabilis, indefectina, inaccessible, cui videlicet nihil addi, nihil valet imminui; & omnia, qua apud nos elabendo discurrunt, aut per temporum vicissitudines se variant, apud illud hodie stant, & immobiliter perseverant; in illo scilicet hodie dies ille adhuc immobilis est, in quo mundus iste sum-*

psit originem in illo, iam & ille nihilominus est, quo iudicandus est per æterni iudicij æquitasem.

§§§

SE-